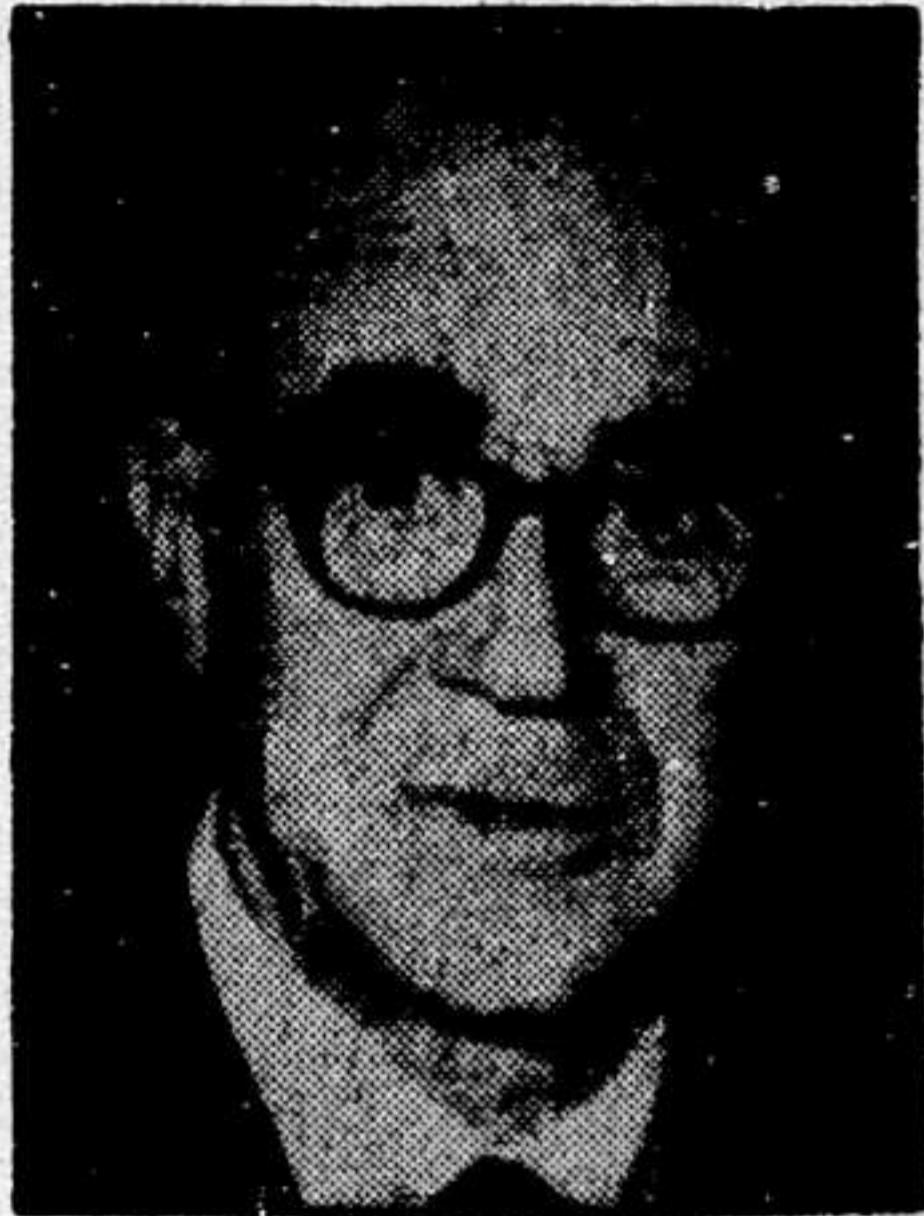

פ. לנדר סופרים דיווקבי – מנה מיוזלש – חתן פרס ביאליק

"ליק" להיות עורך ההוצאה. ב"הדור" אר" השבועי פרטס מאות מאמרים ראשיים, מאמרי פולמוס ומאמרים עיוניים. הוא היה אחד מאנשי היון, שאליהם פנה ראש ממשלה ישראלי בבקשת להביע דעתם בעייה "מי הוא היהודי". אך לא המשיך ב�� שפתח בו ב"מחשבה ואמת". בחותם

משה מיוזלש

הදעת של השופטים לספר ביאליק, סוג חכמת ישראל, נאמר בין השאר, כי ספרו של משה מיוזלש המכונה מ. ח. עמישי, מקיף מחשבת עולם ומחשבת ישראל. כי יש למחבר גישה משלו וביטוי משלו לביעות הטילוי סופיה והעוממית והיהודית. אין שני חלקים בספר מצומצמים בתחום העבר, אלא הם מכונים כלפי ההווה והעתיד. הוא נזר בשיטות הפילוסופיה מן המערב ומזה המזרח (היהודים וסינן) לשם ביסוס עמדתו לגבי מחשבת היהודית מראשיתה ועד עתה. אם כי כמה מרעיונותיו שונים בחלוקת, הרי הם מהווים גורם משרה ללבון הביעות. דפוסי לשונו שבהם יזקקה מחשבתו ראויים לשמש מופת.

לפני עשרים שנה ומעלה, עבר מל' חמת העולם השנייה ממש, יצא בארץ ישראל המנדטורית, בהוצאה הס-פרים "מצפה", ספר בשני כרכים, ח' תום בשם מ. ח. עמישי, בשם "מחשבה ואמת". מעתים מאי ידעו מי הוא המחבר, שהשתמש בפסידונים זה. ר' אפללו היו יודעים, כי הוא למעשה משה מיוזלש, גם אז לא היה זה או-מר להם הרבה. אך דבר אחד היה ברור – איש מחשבה מעוניין, בעל ידע רב, צץ במערכת העיון העברית. הביקורת לא הגיבה כמעט על הופעת הספר. דומה, שמלבד רשות ביקורת קצרה לערך בירחון "גלויזט", לא נכתב כלום על הספר. פרצת המלחמה, והספר לא הופץ לגמרי. לאחר מכן אפשר היה למצוא את הטופסים על דוכני מוכרי הספרים ברחוב מי הוא מ. ח. עמישי וזה רק עתה, אחר שעברו עשרים שנה, יצאו קור ראי העתונים, כי הספר משה מיוזלש, הוא מ. ח. עמישי, זכה בספר ביאליק תש"ך. של חכמת ישראל, מפעם עיריית תל אביב, בזכות ספרלו "מחשבה ואמת", שיצא בהדורה שנייה, בהוצאה הספרים מ. ניומן, וכי הוא עשה עתה בירושלים. משה טיוזלש נולד לפני 75 שנים בעיירה פוקולובי-סודלסקי, בסולין הקונגרס-אית. נתחנך בחדר ובישיבות, בבתי מדריש וב"שטיבלר". בעליומו נמי שר לחסידות גוסח בראשלאב. לאחר שנתבשם מן הציונות וההשכלה יצא לו ארצה ולמד בבית המדרש לרבני נים "תחכמוני", בו הוסמך לר. החל לפרטס בעתונים העבריים היומיים – "היום" ואחר כך "הצפירה". תרגם ספרים אחדים, בהם את ה"מלט" לגלאדקוב. ב-1930 היגר לארצות הברית, השתלם באוניברסיטאות ועבד כעורך-משנה בשבועון "הדוֹר". לאחר מותו של מ. ריבולוב, ליטני כבעש שנים, שימש עורך ראשי. לפני כשנה הוזמן על ידי "מוסד ביא"